

а й зміцнює довіру клієнтів і партнерів, забезпечуючи фінансову стабільність та репутацію. В умовах постійно змінюваного середовища успішні організації повинні зосередитися на вдосконаленні методів управління ризиками, що надасть їм можливість бути успішними в сучасному бізнес-середовищі.

Список використаних джерел

1. Бутенко В., Байдацький М. Теоретичні основи формування системи управління ризиками на підприємстві. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-35>.
2. Погончук А., Тюріна Н. Теоретичні засади управління ризиками в діяльності підприємства за умов невизначеності. *Міжнародний науковий журнал «Грааль науки»*. 2023. № 30. С. 89-95.

Вадим ПЕТЛОВИЙ

Здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Едіта ГРАБАР

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНАМИ ВЛАДИ

Ефективність управління органами влади – це багатовимірне поняття, яке поєднує в собі здатність досягати визначених результатів із раціональним використанням наявних ресурсів. У контексті державного управління ефективність охоплює не лише економічні аспекти, а й соціальні, організаційні та політичні виміри. Вона є показником здатності органів влади забезпечувати якісні послуги, відповідати очікуванням громадян і адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі.

У державному управлінні поняття ефективності поєднує кілька складових:

Результативність – здатність досягати запланованих результатів.

Продуктивність – співвідношення між витраченими ресурсами та отриманими результатами.

Соціальна значущість – оцінка результатів із точки зору суспільної користі та задоволення потреб громадян.

Методологічні підходи до аналізу ефективності управління органами влади охоплюють різні аспекти, від структури системи до соціальних наслідків її функціонування:

Лідерський підхід:

- орієнтується на роль керівників і їхні управлінські якості;
- наголошує на значенні стилю керівництва, мотиваційних механізмів і професійного розвитку службовців;
- основна ідея – ефективність залежить від здатності лідера мотивувати команду й досягати цілей;

Бюрократичний підхід (Макс Вебер):

- розглядає ієрархічну структуру, регламентацію та функціональну спеціалізацію як ключові елементи ефективності;
- формалізованість процесів і передбачуваність результатів;
- ризик надмірної бюрократизації та втрати гнучкості;

Динамічний підхід:

- аналізує ефективність через призму життєвих циклів організації та формування внутрішніх коаліцій;
- розглядає управління як процес, що постійно змінюється залежно від впливу зовнішніх і внутрішніх чинників;

Економічний підхід:

- фокусує увагу на раціональному використанні ресурсів, впровадженні інновацій та забезпеченні підзвітності органів влади перед суспільством;
- включає оцінку економічної доцільності, зокрема співвідношення "витрати-результати" або "витрати-вигоди";

Еколого-системний підхід:

- досліджує взаємозв'язок між діяльністю органів влади та зовнішнім середовищем;

– наголошує на важливості адаптації організації до змін зовнішнього середовища;

Підхід управління якістю:

– передбачає створення системи постійного вдосконалення процесів у діяльності органів влади;

– включає активну участь працівників, використання їхнього творчого потенціалу та організацію командної роботи для досягнення кращих результатів.

Методологічні підходи до аналізу ефективності управління органами влади дозволяють всебічно оцінювати їхню діяльність, враховуючи економічні, організаційні та соціальні аспекти. Комбіноване використання різних підходів сприяє створенню більш збалансованої системи оцінювання, яка відповідає сучасним викликам і забезпечує стійкий розвиток управлінських структур.

Список використаних джерел

1. Гончарук Н., Чередниченко А. Модернізація публічного управління в Україні в умовах війни та в поствоєнний період у контексті європейських цінностей. Аспекти публічного управління. №10(6). 2022. С.46-54. DOI: <https://doi.org/10.15421/152243>.
2. Дацій О. І., Авербух Г. М. Етапи формування системи управління персоналом в органах державної влади. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 17. С. 71-76.
3. Криворучко І. В. Публічне управління в умовах війни: виклики та перспективи. Теорія та практика державного управління. 2023. Вип. 2. С. 38-53.